

СВЯТЫ

«Дала мне маці ГЭТУ МОВУ...»

«Вы ўвесь час гаворыце па-беларуску?» — часта пытаюцца ў мяне, і я тады таксама пытаю: «А чаму вас здзіўляе, што беларуска ў Беларусі...»

А зрэшты, гэта сапраўды дзіва, якое ў адных выклікае шчырае захапленне і жаданне падтрымаць дыялог на роднай мове, а другіх — наадварот, бянтэжыць ці нават раздражняе.

Я не збіраюся тут заклікаць суайчыннікаў да ўсведамлення сябе беларусамі. Пра гэта і напісана, і сказана нямаля. Проста напярэдадні Дня роднай мовы хачу падзяліцца тым, што на душы.

Вясковая школа, затым — факультэт беларускай філалогіі і культуры педагогічнага ўніверсітэта, дзе амаль усе прадметы (за выключэннем, вядома, рускай мовы) выкладаліся па-беларуску, — маё моўнае асяроддзе з самага пачатку было (ды і застаецца) беларускім. Гаварыць і думаць на роднай мове — для мяне тое ж самае, што і дыхаць. А ў тым, што роднага слова як паветра не хапае, не аднойчы пераконвалася, калі падчас адпачынку даводзілася гаварыць па-руску...

Ні ў якім разе не хачу зняважаць чужую рускую мову, люблю і шаную літаратурныя тво-

ры, напісаныя на ёй. Але, на мой погляд, наша бяда — у адсутнасці шырокага беларускамоўнага асяроддзя. Сёння нават вясковыя школьнікі імкнуцца гаварыць (як ім здаецца) па-руску. Што ўжо казаць пра тых выхадцаў з сяла, якія актыўна «заваёўваюць» сталіцу ды іншыя гарады.

...У Полацку, у музеі беларускага кнігадрукавання, увагу наведвальнікаў прыцягвае скульптура жанчыны, чый убор складаецца з шыкоўнага, напалову са сціплага, беднага адзення. «Гэта, — тлумачыць экскурсавод, — алегарычная выява беларускай мовы. Святочнае ўбранне сімвалізуе перыяд росквіту, калі яна была афіцыйнай мовай дзяржаўных дакументаў у часы Вялікага Княства Літоўскага. А вось іншае — гады, дакладнай стагоддзі, калі роднае слова было ў заняпадзе».

І хоць у сціплым адзенні роднае слова і сёння, здараецца, «ходзіць» часцей, чым у шыкоўных строях, гэта не замінае яму зіхацець, пералівацца найпрыгажэйшымі адценнямі. Гэтай жа сціплай, але чыстай ручайкай яно ўсё ж бруіцца, а значыць, жыве наша родная мова.

**Ірына Матусевіч,
Дзяржынскі раён.**

Думаю так

Нас губіць не інтэрнэт...

Апошнім часам — і ўсё часцей, на жаль, — прыходзяць жудасныя навіны: то ў метро нехта прынёс узрыўчатку, то ў гандлёвы цэнтр зайшоў з бензапілой, то недзе знайшлі дзіця з прыкметамі ўдушэння... Ці вось — апошняе: падлетак з нажом пайшоў на настаўніцу і сваіх аднагодкаў. Два чалавекі загінулі — у мірны час, сярод белага дня. Тут міжволі ўпадзеш у ступар.

Яшчэ можна неяк зразумець падзенне крана, абрушэнне сцяны ці даху, дзе віной прыродныя катаклізмы, чыйсьці недагляд, разгільдзяства. Але тут... Няма тлумачэння. Усё па-за межамі розуму.

Ведаю, пройдзе нейкі час і, напэўна ж, высветляцца матывы ўчынкаў. Можна, не ўсё так проста было ў сям'і ціхага, сціплага хлопца, можа, у школе выхаваўная работа кульгала (хоць, упэўнены, нічому дрэннаму там ніхто дзяцей не вучыў!). Тады адкуль гэта ўсё бярэцца? Як такое можна прадбачыць і прадухіліць? Ці не дойдзе да таго, што нам прыйдзеца пазбягаць людзей? Ці не надыйдуць часы, калі на вуліцы, на працу, на заняткі мы будзем хадзіць у нейкіх бронекамізілях?

Кажуць, інтэрнэт ды тэлебачанне вінаватыя, яны, маўляў, разбэшчваюць дзяцей ды і дарослых...

На мой погляд, гэта ўсё лухта. Нам не хапае жывых чалавечых зносін у сем'ях, у школе, у працоўных калектывах, нас губіць паўсюдная абьякавасць і раз'яднанасць, мы жывём па прынцыпе «мая хата з краю», аж пакуль у яе не прыйдзе бяда.

**Аляксандр Матошка,
в. Янкавічы, Расонскі раён.**

Была вайна

А памяць жывая!

...Летнім вечарам старыя збяруцца на лаве побач з хатай дзеда Алёшы і пачынаюць успаміць сваё ваеннае дзяцінства, гаварыць пра страчаных бацькоў, расстраляных родных і блізкіх, пра партызанаў, пра тое, як сяцёр зганялі ў Германію. А дзеці прыціхнуць і задумаюцца.

Больш за ўсіх расказваў дзед Алёша (на вёсцы яго завуць Пятровічам). Ён згадваў, як фашысты сагналі ў хлэй партызанскія сем'і з малымі дзецьмі, як плакалі людзі... Помніў дзядуля, як яго бацька дапамагаў партызанам, а пасля пайшоў у дзейную армію, як потым маці засталася адна з чатырма дзеткамі ў зямлянцы. Як ён стаў для яе памочнікам і ў свае 14 гадоў будаваў дом...

Пятровіч часта прыгадваў бацьку, які прайшоў фінскую вайну і загінуў у 1944 годзе ва Усходняй Прусіі. Але яго засмучала, што ён не ведае, дзе знаходзіцца магіла роднага чала-

века. Сям'я пачала пошукі. Напісалі ў архіў. Звярнуліся ў ваенкамат. І вось прыйшло паведамленне, што Курсевіч Пётр Фёдаравіч быў пахаваны ва Усходняй Прусіі і што яго прах пазней быў перанесены на брацкія могілкі ў сяле Калініна...

Пятровіч пачаў збірацца, разам з ім вырашылі ехаць і яго сыны. З родных могілак узялі па жмені зямлі, акуратна завязалі ў хустачку. Калі ехалі па сёлах і гарадах Калінінградскай вобласці, усюды бачылі брацкія магілы. Гэта ж колькі людзей! Колькі крыві праліта!

На адной з пліт у сяле Калініна знайшлі знаёмае

прозвішча. Пятровіч падышоў да пліты, стаў на калені, сказаў: «Прывітанне, бацька! Я так доўга чакаў гэтай сустрэчы. Каб ты ведаў, як цяжка мне было жыць без цябе...»

Сын горка плакаў і доўга расказваў пра сваё жыццё. Плакалі і мы, і мясцовыя жыхары, якія аказаліся побач.

Сыны Пятровіча паклалі кветкі на пліту, асыпалі прывезенай роднай зямлёй, каб дзядулі было спакойна і каб ён ведаў, што яго не забылі.

В. Курсевіч.
АД РЭДАКЦЫІ. Так, памяць жывая. Яна — у дагледжаных могілках, у сямейных архівах, у запісах школьнікаў, якія сустракаліся з ветэранамі, малалетнімі вязнямі. Але час ляціць — і ўсё менш застаецца не

толькі сведкаў, якія вайну бачылі на свае вочы, але і тых, хто ведае пра яе з першых вуснаў. А значыць, мы страчваем не проста дэталі, якія маглі б дапаўняць агульнавядомыя звесткі, але і лёсы, імёны, незаўважныя «маленькія» падзвігі, без якіх не было б вялікай перамогі, эмоцыі, без якіх не адчуць той драматычна час. І нават запісаныя ў нататніку ці вучнёўскім сшытку ўспаміны з цягам часу могуць згубіцца... Як захаваць гэту памяць, як падзяліцца такімі ведамі? Дасылайце ў «Звязду». Расказвайце не толькі пра ваенныя дзеянні, партызанскі рух, жахі, звязаныя з тым часам, але і пра тое, як «ажывалі», аднаўляліся, адбудовваліся пасля вайны, як знаходзілі страчаных родных.

Уражанні

ГІМН ЖЫЦЦЮ І ЖАНЧЫНЕ

Вершы паэта **Ніколы Шабовіча** часта друкуюцца ў газетах і часопісах. Сабраныя ж разам, у зборніку «Маладыя мроі маладога лета», яны адразу бяруць у палон, выступаюць сапраўдным гімнам жанчыне, каханню, жыццю:

*Вачэй спакуснае святло
Мне будзе помніцца да ранку.
Здалося, сонейка ўзышло,
Як ты з'явілася на ганку...*

Такое вось «сонейка» — свае незабыўныя сустрэчы, радасці і пакуты кахання — было альбо ёсць амаль што ў кожнага, і якраз пра яго піша паэт у

вершах «Ты сягоння прынесла вясну...», «Трапяткое спакуснае лета...», «Яшчэ так хочацца свавольчы...», «Я ў тваіх пацалунках свае забываю гады...», «Такую ўбачыць прыгажосць — і не заснуць да самай раніцы»...

Ёсць у зборніку і творы пра Бацькаўшчыну, сям'ю, вернасць справе і сябрам:

*Ды кожны кут па-свойму, пэўна ж, міл,
Бо толькі там, дзе нашыя вытокі,
Сабе жыццёвых назапасім сіл
На новыя — акрыленыя — крокі.*

Хочацца адзначыць вобразнасць мовы паэта. Вось як, напрыклад, ён апісвае прыроду пасля дажджу:

*Ажылі прывяляы ўжо травы,
Кветкі ўверх прыўзнялі галаву,
І дубок маленькі кучаравы
Нібы шэпча некаму: «Жыву!»*

Прачытаў — і быццам убачыў гэтую прыгажосць, быццам пачуў слова. І ўжо гатовы адгукнуцца на заклік паэта, падарыць —

*Радзіме — адданасць,
Бацькам — дабрыню і любоў,
Сябрам — беззаганнасць
Учынкаў, памкненняў і слоў.*

Упэўнены, што гэта — крэда і самага паэта, якому пакуль толькі 60.

**Міхась СЛІВА,
г. Рагачоў.**

Цэнтр
Промышленнай
Ацэнкі

- Организация аукционов
- Оценка всех видов имущества

Извещение о проведении аукциона			
Организатор аукциона	ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703		
Продавец	ОАО «СМТ № 8», г. Минск, ул. Пионерская, 37		
Предмет аукциона (одним лотом)			
Месторасположение: Минская обл., г. Жодино, ул. Дорожная, д. 2			
Наименование (назначение)	Об. пл.	Инвентар. номер	Адрес (№ дома)
Здание ремонта транспорта (здание специализир. для ремонта и технич. обслуживания автомобилей (в т. ч. автомоб. заправоч. и газонаполнит. станции))	78	612/С-7856	2/8
Здание склада (здание специализир. складов, торгов. баз, баз материально-технич. снабжения, хранения)	404	612/С-4244	2/7
Здание склада (здание склада)	234,5	612/С-5843	2/1
Здание мастерских (здание неустан. назначения)	458	612/С-4246	2/3
Здание ангара (здание неустан. назначения)	661	612/С-4240	2/2
Здание складского цеха (здание специализир. обработ. промышленности)	113,7	612/С-4248	2/5
Здание административно-бытового корпуса (здание административно-хозяйственное)	318,8	612/С-4999	2
Составные части и принадлежности: пристройка – 1, навес – 2, пристройка – 3, ограждение – а1, ограждение – а2, ограждение – а3, ограждение – а4, ограждение – а5, покрытие – а6, покрытие – а7, площадка ТБО – а 8			
Здание-склад масел (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранения)	55	612/С-4241	2/4
Электролиния ВЛ-0.4 (сооружение специализир. энергетики)	509,7 м	612/С-6757	2
Составные части и принадлежности: (Б) кабельная электролиния, (а1-а14) опоры, (В) подстанция (КТП-160кВа-10/0.4)			
Здание автозаправочной станции (здание специализир. для ремонта и технич. обслуживания автомобилей (в т. ч. автомоб. заправоч. и газонаполнит. станции))	6,7	612/С-4242	2/6
В состав лота входит следующее имущество: навес для хранения дров №1 (55,2 кв. м), навес для хранения дров №2 (41,25 кв. м), вагон-проходная (13,5 кв. м, инв. № 1057), цистерна 25м³ (инв. № 12116), котел КЧМ-5-К-40-71 (инв. № 128), котел КЧМ-5-К-80-03 (инв. № 135), система видеонаблюдения (инв. № 362), электро-тельфер ЗТ-71-6 (инв. № 4258), кран-балка (инв. № 4503), пожарная сигнализация (инв. № 120), пожарная сигнализация (инв. № 121), шлагбаум (инв. № 207), котел КВр-0,12 К "Универсал РТ" (инв. № 138), трансформатор ТМ-160 (инв. № 771)			
Сведения о земельном участке: пл. 1,9586 га предоставлен на праве постоянного пользования для обслуживания зданий и сооружений производственной базы. Ограничения (обременения) прав: охранный зона канализационных коллекторов, пл. 0,2678 га			
Обременения: площади ангара сданы в аренду. Более подробную информацию можно узнать у организатора аукциона			
Начальная цена с НДС 20 % – 1 002 180,12 бел. руб.			
Задаток 1 % от начальной цены предмета аукциона перечисляется на р/с BY60 BLBB 3012 0191 0213 9000 1001 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области, г. Минск, ул. Коллекторная, 11, БИК BLBBVY2X, УНП 191021390, получатель платежа: ЗАО «Центр промышленной оценки»			
Срок подписания договора купли-продажи: 10 рабочих дней после проведения аукциона			
Условия оплаты предмета аукциона			
Если между продавцом и покупателем (победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5 %) в течение срока, установленного для подписания договора купли-продажи, не достигнута договоренность по срокам и о порядке оплаты предмета аукциона, такая оплата должна быть произведена в течение 30 (тридцати) календарных дней после заключения договора купли-продажи.			
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by			
Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным без объяснения причин снятия.			
Дата и время проведения аукциона: 27.03.2019 в 11.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, офис 1703. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 25.03.2019 до 17.00 по указанному адресу. Тел.: +375 17-280-36-37; +375 29-317-95-42. Email: auction@cpo.by			

ЗАКРЫТОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «ЮНИМИТ»
(222220, РЕСПУБЛИКА БЕЛАРУСЬ, МИНСКАЯ ОБЛ., СМОЛЕВИЧСКИЙ РАЙОН, ПЛИССКИЙ СЕЛЬСОВЕТ, 9/12, В РАЙОНЕ ПОСЕЛКА ОКТЯБРЬСКИЙ)
СООБЩАЕТ О ВЫПЛАТЕ ДИВИДЕНДОВ ПО АКЦИЯМ

Дата принятия решения общего собрания акционеров, в соответствии с которым осуществляется выплата дивидендов по акциям: 14.02.2019.

Дивиденды, начисленные на одну простую (обыкновенную) акцию: 12 375,00 бел. руб. Привилегированные акции отсутствуют.

Срок и порядок выплаты дивидендов по акциям: в течение 60 дней со дня принятия решения об объявлении и выплате дивидендов наличными денежными средствами в кассе общества либо путем безналичного перечисления на указанный акционерами счет в банке.

УНП 690660279.

21 МАРТА 2019 ГОДА В 14.00 СОСТОИТСЯ
**ОЧЕРЕДНОЕ ОБЩЕ СОБРАНИЕ АКЦИОНЕРОВ
ОАО «ВИШНЕВКА-2010»**
ПО АДРЕСУ: МИНСКАЯ ОБЛАСТЬ, МИНСКИЙ РАЙОН,
АГ. ВИШНЕВКА, УЛ. ЦЕНТРАЛЬНАЯ, Д. 1А (АКТОВЫЙ ЗАЛ).

ПОВЕСТКА ДНЯ

1. «Об итогах развития ОАО «Вишневка-2010» за 2018 год и задачах по обеспечению выполнения прогнозных показателей социально-экономического развития на 2019 год».
2. «Отчет наблюдательного совета о работе в 2018 году».
3. «Отчет (заключение) ревизионной комиссии о работе в 2018 году».
4. «Об утверждении годового отчета, бухгалтерского баланса, отчета о прибылях и убытках, рассмотрении аудиторского заключения за 2018 год».
5. «Об избрании членов Наблюдательного совета и ревизионной комиссии ОАО «Вишневка-2010»».
6. «Утверждение размера материального вознаграждения членам Наблюдательного совета и ревизионной комиссии ОАО «Вишневка-2010»».

Регистрация участников общего собрания акционеров будет осуществляться 21 марта 2019 года с 13.00 до 13.45 по месту проведения собрания. Для регистрации необходимо иметь при себе: акционеру – паспорт, представителю акционера – паспорт и доверенность.

Наблюдательный совет ОАО «Вишневка-2010»
УНП 600041880